

העובדות על פרשת "אלטלינה"

שודר במוצאי שבת, י"ט סיון תשי"ח (25.6.48)

תחזור העשן מעל אנית הארגון הצבאי הלאומי, אלטלנה. אולם מסך העשן לא ירד עליה. לא היום ולא מחר - לעולמים לא. לא ירד מסך עשן על הנשק הרב והיקר שהושמה ולא ירד גם מעל הנשק הרב והחריש שהוכנס ארצה ושעבורו שלמנו נדבם. אך מעל לכל לא ירד מסך העשן על גופותיהם של 20 לוחמים צעירים שנרצחו בידי בני גלינל לפי מקודה איוולת ומסורסת. קתה מתברר שבאניה נוסה נהרגו בהרעפת התותח, אשר בן גוריון מתעתד להכניסו לבית המדרש 12 בחורים, חלקם איצ"ד ישראלים וחלקם מצעילים. 6 נפלו על חומה של כפר ויתקין, 2 נרצחו בדם יקר על אם הדרך. והנה המספר האיום: 20 לוחמים צעירים שנפלו ככרי שמישהו הנכבד מימים ימימה לגוי יעמיד פני תקיף כלפי יהודים. היש אסון גדול מאסון זה? היש חרפה גדולה מחרפה זו? האספר לשכוח את הדם הזה? האספר לסלוח אותו?

ומסך העשן לא ירד גם על העובדות, אשר אנשי הכוב הארגון ניסו לפרסם בהשתמשם בכל שופרות התעמולה הרבים השופדים לדושום. אנתנו נחזור על עובדות אלו ונשגן עד אשר כל יהודי ידע אותן, עד אשר תהיינה חרותות באמיתות אש בזכרונם של כל אורה עברי. אנתנו קובעים:

א. שום סעיף של ההסדר שהושג בין הארגון הצבאי הלאומי לבין נציגו של שר הבטחון לא היפר בקשר עם בואה של "אלטלנה". סגן שר הבטחון יודע, כי ההוראה בדבר מסירת הספרים לרכישת נשק לא הגיעה בזמן המתאים למקום המיועד רק בגלל שבושי קשר. ובינתים ובאופן מפתיע הגיע מטען הנשק והתחמושת לנמל היציאה. כאשר קבלנו ידיעה, שהאניה עומדת להפליג, שלחנו מברק אל חברינו בחו"ל ודרשנו מהם שהאניה לא תצא בגלל התנאים הפוליטיים הידועים. בגלל שבושי קשר - הבולשת והצנזורה של משטר הרודנות מעכבות מברקים לימים רבים - הגיע מברקנו כבר לאחר שהאניה הפליגה. על כך קבלנו מברק מאת חברינו בחו"ל ואת המברק הזה הראנו לנציגי שר הבטחון בזמן שהודענו להם על בואה של האניה.

ב. לא יום לפני בואה של האניה, אלא לפחות 4 ימים לפני בואה הודענו עליה לנציגה של הממשלה הזמנית. לאשרנו ולשמחתנו הובעה הסכמה רשמית ומפורשת להבאת האניה, להורדת האנשים ולפריקת הנשק ואך נקבע המקום המוסכם לעגינה.

ג. ברוב חלוקת הנשק התנהל משא ומתן רשמי. שום עמדה, פרינציפיונית לא מנעה מאת נציגי הממשלה להסכים ש-20% מהנשק יופרש בשביל הארגון הצבאי הלאומי בירושלים. וכאשר לשאר 80% איש לא דרש אפילו כדור אחד בשביל האציל. דרישתנו היחידה היתה למסור את הנשק הזה לגורדי האציל בתוך הצבא ולגורדים אחרים.

ד. בזמן הדיונים שנפתחו באי-הסכמה לא נרצו לנו אפילו בפלה אחת, שאנתנו נזכר בפריקת הנשק. הדבר היחיד שנאמר לבאי כח הארגון הצבאי הלאומי היה, כי נציגי הצבא מושכים את ידיהם פלעזור לנו בפריקת הנשק. ולשחות היום, לאחר שהאניה נשלחה חזרה היפה אך הכפיה קצין הקשר של מפקדת הצבא לבין הארגון הצבאי הלאומי לתת פכוניות מספר, בכדי לעזור בהוצאת הנשק.

ה. תחילת האש בכפר ויתקין באה ללא כל אזהרה מוקדמת. על האולטימטום ל-10 דקות השיבנו שאנו רוצים לדבר עם כעל האולטימטום. ועד המוסכה של כפר ויתקין וכן ראש עיריית נתניה ניסו לתווך. אנו התחלנו כדיונים אהם. אולם מן הצד השני לא באה כל תשובה - באה אש.

ו. יציאת אלטלנה לחילאיכוב באה לפני שחברינו בחופה של כפר ויתקין מצאו לנכון להפסיק את ההתנגדות להקפסה הירודנית למען מנוע שמיכות דמים נוספת. לא היה כל קשר בין הפגנת האניה ובין התנאים שהוסכמו בין נציגי הצבא ונציגי הארגון הצבאי הלאומי ברוב מסירת הנשק והציוד שהיה על התוף.

ז. הרעפת האניה בתותחים החלת לאחר שהוכנסה לתוכנה המסכת האש. ההרעפה היזדונית נמשכה תוך כדי הפסקת האש, אשר מסך מלכה הבטיח כל רגל לפיה ולכפוף מען כי אין לו אפשרות כביכול להתקשר עם כל החזיתות. ההרעפה נמשכה גם לאחר שהאניה התחילה בוערת וגם לאחר שרב החובל לפי החלטתו האישית חנ"ד רגל לבן וזעק וזעקה חרה להפסקת ההרעפה הכרברית.

ח. גם כשהנפצועים והנמלטים היו בתוך הים הוסיפו להרעישם בתותח ולירות בהם בכלי נשק אוטומטיים. על כך העידו עובדי האניה עצמם, שאינם חברי הארגון הצבאי הלאומי.

אלו הן העובדות ומאחורי עובדות אלו
נחל של דם ודמעות הזועקים השמימה

מופס ההסדר

למחנה באיזור כפר

"אלטלנה"

THE "ALTALENA"

ב-20 ביוני 1948 נחתה בכפר ויתקין אניית האצ"ל - "אלטלנה". על סיפונה היו 940 איש ואישה וכלי נשק מצרפת, רובים, מקלעים, נשק אנטי-טנקי ואנטי-אווירי, זחל"מים ותחמושת.

נציגי הממשלה הזמנית, אשר ידעו על בואה והסכימו על מקום נחיתה, דחו את דרישת האצ"ל - להפריש עשרים אחוזים מהנשק לארגון בירושלים, וביתר - לצייד את גדודי האצ"ל בצה"ל.

"לדרישה זו", אמר בנין בנאמו על מרשת 'אלטלנה', "לא יכולנו להסכים. חרנו והבטחנו כי אין לנו כל כוונה מיוחדת בהעמידנו תביעה זו, והצענו להם: אתם תפקחו על המחשבים שלנו ושלכם והפיקוד על המשמר הכמול הזה יהיה בידכם. והם בשלהם: 'לא! הנשק הזה... רק לרשותנו...' ובתום הדיונים הודיע לנו ראש הממשלה, כי הם לא יעזרו לנו במריקת הנשק. אף מילה אחרת לא הוסיף, ורק זאת אמר: 'הם לא יעזרו לנו...'"

בערב ה-21 ביוני נפתחה אש על אנשי האצ"ל בכפר ויתקין ועל האונייה שהמלינה לתל-אביב, עלתה על שרטון בחוף פרישמן, הופצה והועלתה באש. בחלופי האש בכפר ויתקין ובתל-אביב נהרגו לוחמים יהודיים רבים 16 אנשי אצ"ל ושלושה חיילי צה"ל.

On June 20, 1948, the ETZEL vessel, "Altalena", berthed at Kfar Vitkin. There were 940 men and women on board and arms from France: guns, machine-guns, anti-tank and anti-aircraft weapons, half-tracks and ammunition.

Representatives of the interim government, who knew of the vessel's coming and agreed to its landing-place, rejected ETZEL's demand to set aside a certain percentage of the weapons for the Organization in Jerusalem and to use the rest to equip the ETZEL battalions in the Israel Defence Forces.

In his speech on the Altalena affair, Begin said: "We could not agree to this. We repeatedly promised that we had no special intention in making this demand, and we suggested to them: You will supervise both our and your depots, and you will be in charge of this double guard. But they were adamant: 'No! These arms are for our disposal only...' and at the end of the discussions the Prime Minister announced that they would not help us to unload the arms. He added not one word more, but said only that they would not help us".

On the evening of the 21st June, fire was opened on the ETZEL people at Kfar Vitkin and on the ship, which sailed to Tel Aviv. There it struck a reef off the Frishman beach, was shelled and burnt.

In the exchange of fire at Kfar Vitkin and Tel Aviv many Jewish fighters were killed - 16 ETZEL members and three I.D.F soldiers.